

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1996-1997

1 juli 1997

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR MEDIABELEID

Interpellatie van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de naleving door TV Brussel van de decretale bepalingen inzake organisatie en erkenning van niet-openbare regionale televisieverenigingen

Interpellatie van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de houding van de Vlaamse regering met betrekking tot herziening van de Europese richtlijn "Televisie zonder grenzen"

Commissie voor Mediabeleid

Dinsdag 1 juli 1997

VOORZITTER : Mevrouw Marijke Dillen

– *De interpellatie wordt gehouden om 14.16 uur.*

Interpellatie van de heer Dominiek Lootens-Stael tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de naleving door TV Brussel van de decretale bepalingen inzake organisatie en erkenning van niet-openbare regionale televisieverenigingen

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Lootens-Stael tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de naleving door TV Brussel van de decretale bepalingen inzake organisatie en erkenning van niet-openbare regionale televisieverenigingen.

De heer Lootens-Stael heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in deze commissie werd op 24 oktober 1996 een voorstel besproken van de heer Van Nieuwenhuysen om TV Brussel over het hele land te laten uitzenden. Toen zei u, mijnheer de minister, dat u het ermee eens bent dat de kwaliteit van TV Brussel te wensen overlaat en dat deze zender veel te weinig aandacht besteedt aan de activiteiten van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel.

Niet alleen kan ik deze bemerkingen volledig onderschrijven, maar tevens moet ik erop wijzen dat TV Brussel op een aantal andere vlakken de bepalingen van het decreet van 23 oktober van 1991 houdende organisatie en erkenning van niet-openbare regionale televisies overtreedt.

Ik heb de minister reeds eerder enkele schriftelijke vragen gesteld over het feit dat TV Brussel artikel 4 ten zesde van dit decreet overtreedt. Dat artikel bepaalt dat de zender moet uitzenden in het

Nederlands, tenzij hij toestemming heeft gekregen van de Vlaamse regering om daar vanaf te wijken. TV Brussel heeft zulk een afwijking van tien uur bekomen, maar ik heb er de minister vroeger al op gewezen dat TV Brussel veel meer in andere talen uitzendt dan werd toegestaan. Dit werd door u, mijnheer de minister, bevestigd toen u mij meedeelde dat TV Brussel 25 uren uitzendt in een andere taal. Ik zal hierover niet verder uitweiden.

Ik wens van u te vernemen hoever het staat met de beteugeling van deze wetsovertreding, wat u dien-aangaande heeft ondernomen bij TV Brussel zelf, en hoe het staat met het controleorgaan dat u hiervoor wenste op te richten.

Een tweede overtreding van het decreet heeft betrekking op artikel 4 ten zevende dat bepaalt dat de zender moet tegemoet komen aan de uitdrukingsmogelijkheden van de plaatselijke bevolking en haar deelname moet aanmoedigen. Ook aan deze bepaling voldoet TV Brussel geenszins of minstens in ruim onvoldoende mate. De programmatie op TV Brussel wordt hoofzakelijk – zo niet uitsluitend – bepaald door een kleine in zichzelf teruggetrokken elite, die volkomen afgesneden is van de doorsnee Brusselse Vlaming. Het gezichtsveld, en dus ook de programmatie, beperkt zich tot het brengen van zogenaamde multiculturele programma's en tot het zoveel mogelijk aan het woord laten van allerlei vreemde vogels.

Het Vlaams Blok, mijnheer de minister, staat niet alleen met deze kritiek. Deze leeft ook bij het sociaal-culturele werkveld, dat niet bepaald rechts kan worden genoemd, en leeft ook in zeer ruime mate bij de bevolking.

Om dit te staven, verwijs ik naar de ronde die de leden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie in de Vlaamse gemeenschapscentra hebben gehouden. Daar werd aan de aanwezigen – voor zover mij bekend toch niet allemaal Vlaams Blokkers –

Lootens-Stael

onder meer hun appreciatie van TV Brussel gevraagd. In het verslag dat over deze ronde werd uitgegeven door de VGC, kan men de resultaten van deze bevraging erop nalezen. Indien men de rekening maakt van wat er werd gezegd over TV Brussel, dan blijkt dat men in liefst 15 van de 22 gemeenschapscentra uitdrukkelijk van mening is dat er teveel Franstaligen en anderstaligen aan bod komen. In sommige gemeenschapscentra is men zelfs van oordeel dat de Vlaamse eigenheid totaal wordt miskend en dat de Vlaamse verenigingen en politici te weinig aandacht krijgen.

Men kan dus zonder meer besluiten dat op TV Brussel helemaal niet aan bod komt wat de doorsnee Brussels-Vlaamse kijker wenst. Deze televisiezender vormt geen weerspiegeling van wat in de Vlaams-Brusselse gemeenschap leeft en overtreedt daarmee de bepalingen van artikel 4 ten zevende.

Graag had ik van de minister vernomen wat hij in dit verband reeds heeft ondernomen of overweegt te ondernemen. Ik herhaal dat het een overtreding is van de wetgeving. Een ruim deel van de Vlaams-Brusselse bevolking ergert zich hieraan, en hiermee wordt volledig voorbijgegaan aan de doelstellingen van de lokale televisiezenders.

Laten we het vervolgens hebben over een andere flagrante overtreding van het decreet. In artikel 4 ten negende en ten veertiende kunnen we lezen dat de nieuwsuitzendingen moeten beantwoorden aan de gangbare normen inzake journalistieke deontologie, met waarborgen voor onpartijdigheid en redactionele onafhankelijkheid. Elke vorm van discriminatie wordt verboden. Het zal de minister wellicht bekend zijn dat TV Brussel nauwelijks voldoet aan beide vereisten. Mocht dat niet het geval zijn, dan wil ik u op de volgende feiten wijzen.

Ten eerste moet er worden gewezen op de doorgedreven politisering van de programmering. Dit probleem kwam in de openbaarheid bij het ontslag van de vorige hoofdredacteur. Daarbij verklaarde deze laatste onomwonden aan de pers dat hij als hoofdredacteur-directeur voortdurend te biechten moest gaan bij de raad van bestuur van TV Brussel, en dat de spanningen die daaruit voortvloeiden mee aan de oorsprong van zijn ontslag lagen. Sindsdien is deze situatie niet veranderd. Ik verwijs naar de advertentie ter aanwerving van een nieuwe hoofdredacteur-directeur, die op 22 mei 1996 verscheen in *Deze Week* in Brussel. Hierin stond te lezen dat de nieuwe hoofdredacteur-directeur zal moeten rapporteren aan de raad van bestuur. Dat

betekent dus dat de nieuwe hoofdredacteur opnieuw voor elke beslissing te biechten moet gaan bij de politiek benoemde leden van de raad van bestuur. Zo'n gang van zaken is uiteraard niet in overeenstemming met het decreet van 23 oktober 1991. Hoe kan iemand immers redactioneel onafhankelijk zijn als hij voortdurend verantwoording moet afleggen aan een politiek samengestelde raad van bestuur, vooral als in deze raad van bestuur een welbepaalde Vlaams-Brusselse politieke partij – en dan nog wel de grootste – niet aanwezig is? Dat gaat niet, en dat wordt ook door de feiten bewezen.

Het spreekt vanzelf dat men deze politieke partijdigheid dagelijks op het scherm zelf kan zien, in de eerste plaats in de nieuwsberichten, maar ook in de andere programma's. Cijfers tonen aan dat TV Brussel een partijdige houding aanneemt bij de selectie van de uitgezonden items. Bepaalde politici komen veelvuldig aan het woord en andere politici en partijen worden geboycot.

Ik heb voor de maand mei eens uitgerekend hoe dikwijls politici van de verschillende partijen in de nieuwsuitzendingen aan bod kwamen. Deze denkoefening kan men makkelijk uitvoeren aan de hand van het Brussels Audiovisueel Persoverzicht, dat dagelijks door Belgium News Service in opdracht van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt gemaakt. Voor de maand mei kwamen politici 53 maal in vraaggesprekken aan het woord. Het ging 19 maal om Franstalige politici en 34 maal om Nederlandstalige politici. Hoe ziet de politieke verdeling van de Nederlandstalige politici eruit? De meerderheidspartijen komen duidelijk meer aan het woord dan de oppositie, vermits ze samen goed zijn voor 76,5 procent van de interviews. Onbetwiste koploper is de SP, met 32 procent of ongeveer een derde, gevolgd door de Volksunie met 23 procent. De CVP krijgt een vijfde van de interviews. Bij de oppositie krijgt de VLD 12 procent en Agalev – dat niet eens over een zetel beschikt in het Brussels Gewest – 9 procent. Het Vlaams Blok moet zich voor de maand mei tevreden stellen met welgeteld één interview of 3 procent van de afgenomen Nederlandstalige vraaggesprekken.

Deze verhoudingen zijn zeer onredelijk. Ik wil er u allen aan herinneren dat het Vlaams Blok in Brussel niet alleen de grootste Vlaamse oppositiepartij is, maar dat het Vlaams Blok in Brussel electoraal ook de grootste Vlaamse partij is.

Minister Eric Van Rompuy : Dat is dan wel op basis van opiniepeilingen.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Neen, dat is op basis van de cijfers van 1995. De cijfers voor de Senaat zijn wat dat betreft zeer duidelijk. 3 procent van de Nederlandstalige vraaggesprekken lijkt me dus onredelijk, zeker wanneer we weten dat het Vlaams Blok veruit de politiek meest actieve partij is in de Brusselse instellingen. Dat betekent dus dat het Vlaams Blok voor 24 procent van het Brussels-Nederlandstalige electoraat slechts 3 procent van de vraaggesprekken krijgt op TV Brussel.

Het is dan ook duidelijk dat TV Brussel het Vlaams Blok zoveel mogelijk doodzwijgt. En als TV Brussel het Vlaams Blok niet doodzwijgt, dan probeert het ons in een zo slecht mogelijk daglicht te plaatsen door tegenstanders van het Vlaams Blok aan het woord te laten of valse berichten de wereld in te sturen zonder mogelijkheid van repliek voor ons. Dit staat volkomen haaks op een objectieve behandeling van alle partijen. Zo'n situatie is voor echte democraten onaanvaardbaar. Van objectiviteit en democratische verhoudingen hebben ze bij TV Brussel geen kaas gegeten. Ik zou van de minister graag vernemen wat hij reeds heeft ondernomen of overweegt te doen tegen deze schromelijke tekortkomingen inzake objectiviteit bij TV Brussel.

Ten slotte zijn er nog de flagrante overtredingen van artikel 8, paragraaf 1, dat voorschrijft dat de algemene vergadering representatief moet worden samengesteld, ook wat politieke criteria betreft ; van artikel 9 dat stelt dat de raad van bestuur representatief moet zijn samengesteld, en van artikel 11 dat bepaalt dat de adviesraad representatief moet zijn samengesteld. Deze overtredingen, mijnheer de minister, zijn de belangrijkste die ik hier vandaag wil belichten, zonder afbreuk te doen aan het belang van de andere.

TV Brussel bestaat momenteel vijf jaar, maar heeft tot op heden aan de hand van allerlei trucs geweigerd om in al deze bestuursorganen vertegenwoordigers van het Vlaams Blok op te nemen. Het Vlaams Blok had en heeft daar volgens het decreet recht op. Het Vlaams Blok is sinds 21 mei 1995 de grootste Brussels-Vlaamse politieke partij, en het is dan ook flagrant in strijd met de bepalingen van het decreet en met elk democratisch beginsel dat wij op geen enkele wijze in de bestuursorganen van TV Brussel zijn vertegenwoordigd.

Onlangs werd ons, mijnheer de minister, een brief gestuurd waarin ons wordt gevraagd kandidaten voor te dragen voor de hernieuwing van de algemene vergadering. Men zou hieruit kunnen afleiden dat TV Brussel zijn goede wil betoont en het

decreet eindelijk wil naleven, maar dat is helaas slechts schijn. Het enige dat TV Brussel hiermee op het oog heeft, is zichzelf indekken tegen kritiek. Wie de manoeuvres van TV Brussel van de laatste weken nader bekijkt, die kan alleen maar besluiten dat de heren die daar momenteel de dienst uitmaken, alle voorzorgen hebben genomen om het Vlaams Blok ook in de toekomst te blijven weren uit de bestuursinstellingen van deze zender.

Ik beschik over overtuigend bewijsmateriaal. Bij de brief waarvan sprake, waren namelijk statuten van TV Brussel gevoegd en die statuten moeten door alle kandidaat-leden worden ondertekend. Artikel 8 van deze statuten bepaalt dat elk lid het verdraagzaamheidsprincipe moet onderschrijven. Daar heeft mijn partij geen enkele moeite mee : mijn partij is het pluralisme en de verdraagzaamheid ten opzichte van alle mensen en volkeren ten zeerste genegen, wat men daarover ook moge zeggen of denken. Deze statuten geven echter een politieke invulling aan het woord verdraagzaamheid. Het gaat zo niet meer om verdraagzaamheid. Men zegt ten eerste dat verdraagzaamheid gelijk staat met het samenwerkingsmodel in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, wat een uitgesproken politieke stellingname is. Ten tweede stelt men verdraagzaamheid gelijk met het multiculturele model, wat dan weer een uitgesproken ideologische keuze is. Dit soort verdraagzaamheid is zeer onverdraagzaam, omdat het heel wat politieke en ideologische opinies uitsluit, en daarom ook in strijd is met het decreet zelf.

Het sterkste staaltje van onverdraagzaamheid en gebrek aan pluralisme is echter te vinden in paragraaf 2 van artikel 8 dat bepaalt, en ik citeer om niet van liegen te worden beticht : zonder dat er een strafrechtelijke veroordeling vereist is, kan elk lid volgens de modaliteiten voorzien in artikel 7 uitgesloten worden indien het lid deel uitmaakt van een organisatie of een groep die kennelijk en herhaaldelijk haat en discriminatie bedrijft of verkondigt jegens leden van een van de gemeenschappen van de Brusselse bevolking, of indien het lid niet in overeenstemming handelt met artikel 8, paragraaf 1. Einde citaat. Het Vlaams Blok voelt zich niet in het minst aangesproken door deze passage. Het Vlaams Blok verkondigt immers geen haat, noch tegen individuele personen, noch tegen specifieke volkeren, laat staan tegen rassen.

Het leidt echter geen twijfel dat de heerschappen die de bestuursinstellingen van TV Brussel bevolken dit artikel zullen gebruiken om het Vlaams Blok verder te blijven weren. Overeenkomstig artikel 7 volstaat daarvoor een meerderheid van twee

Lootens-Stael

derden van de leden van de algemene vergadering. Aangezien de bestuursinstellingen van TV Brussel momenteel uit rabiante Vlaams Blok tegenstanders bestaan, kan dit getal gemakkelijk worden bereikt. Dit betekent dat deze heerschappen zich op een totaal willekeurige manier het recht toe-eigenen om in de beste stalinistische traditie rechtertje te spelen. Dit is uiteraard volkomen in strijd met de bepalingen van het decreet van 1991, met het Cultuurpact, met de Grondwet en met de strafrechtelijke beginselen : geen straf en geen misdrijf zonder wet.

Mijnheer de minister, ik maak de cirkel van het verhaal helemaal rond door u nog mee te delen dat de laatste wijzigingen in de statuten van heel recent datum zijn. Navraag bij het Belgisch Staatsblad leert ons dat ze pas op 23 juni jongstleden zijn ingediend. Ze zullen dus pas over enkele maanden in het Staatsblad verschijnen. Ik hoef er dan ook geen tekeningetje bij te maken dat deze onwettige wijzigingen uitsluitend werden ingevoerd om het Vlaams Blok verder te weren, naar aanleiding van de hernieuwing van de mandaten die momenteel voor de deur staan en waarvoor de kandidaturen uiterlijk op 5 juli moeten worden ingediend.

Deze statutenwijzigingen zijn niet de enige die werden doorgevoerd. Er werd ook nog geprutst aan de artikelen 5, 9, 14 en 20, waarvan de meesten eveneens betrekking hebben op de vertegenwoordiging in bestuurszaken.

Ik wil artikel 14 nog even toelichten. Ik zie in de nieuwe statuten die worden toegestuurd dat men een passage bewust weglaat. Het gaat over de passage waarin staat dat de raad van bestuur wordt samengesteld, rekening houdend met artikel 9 van het decreet, uit ten hoogste elf deskundigen die worden benoemd door de politieke groepen van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Aangezien die laatste passage verdwenen is, moet ik besluiten dat de politieke fracties van de Vlaamse Gemeenschapscommissie geen medezeggenschap meer hebben. Ik ervaar dat uiteraard als een manoeuvre om ook daar het Vlaams Blok te fnuiken.

Mijnheer de minister, ik had graag van u vernomen of u uw goedkeuring aan deze statuten hebt gegeven en of ze in feite al van kracht zijn. Ik vind het vreemd dat de organisatie statuten verstuurt die nog niet eens in het Belgisch Staatsblad zijn verschenen. Indien u nog niets hebt ondernomen op dit vlak, overweegt u ervoor te zorgen dat het

Vlaams Blok op korte termijn de plaats krijgt in de bestuursorganen van TV Brussel die het krachtens zijn electorale resultaten en krachtens de democratische beginselen kan opeisen ? Of zult u de antidemocratische spelletjes van de huidige bestuurders van TV Brussel op hun beloop laten gaan en daarmee de wil van een vierde van de Brusselse Vlamingen naast u neerleggen ?

Mijnheer de minister, overweegt u ervoor te zorgen dat deze totaal antidemocratische bepalingen uit de statuten van TV Brussel, die tevens in strijd zijn met de basisregels van de rechtsstaat, zo spoedig mogelijk zullen verdwijnen ? Tot hier reikt het belangrijkste deel van mijn vragen, die ik omwille van de toegemeten tijd heb beperkt.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Mevrouw de voorzitter, collega's, ik zal pogen zo zakelijk mogelijk te antwoorden op de vragen die door de heer Lootens zijn gesteld. Ik zal me niet op het pad van de politieke evaluatie begeven. Dat zou ons te ver leiden : op de lange duur zou geen enkel medium meer objectief kunnen functioneren en zou men een proces kunnen aangaan voor alle omroepen en bladen. De conclusie zou dan zijn dat de Belgische media niet democratisch zijn. Die conclusie laat ik wel aan u over.

De regionale omroepen dienen in het Nederlands uit te zenden, behoudens afwijkingen die door de Vlaamse regering moeten worden toegestaan. Op 10 september 1993 hebben we aan TV Brussel een jaarlijkse zendtijd van 365 uur toegekend, waarvan 10 uur in een andere taal dan het Nederlands mag worden uitgezonden. In 1995 heeft TV Brussel, in afwijking van het bovengenoemde besluit, ongeveer 25 uur in het Engels uitgezonden, steeds met Nederlandstalige ondertitels.

Ik verwijs hierbij naar het programma The Bridge. Het weekendmagazine The Bridge wordt door TV Brussel op zondag uitgezonden. Dit programmaonderdeel richt zich vooral tot mensen uit de Europese Unie die in Brussel wonen en heeft de bedoeling verslag uit te brengen over wat er in Brussel gaande is.

Sommige items uit het journaal van de voorbije week worden in The Bridge hernomen, met Engelstalige ondertitels. De overige programma's zijn steeds van Nederlandstalige ondertitels voorzien.

Van Rompuy

Door middel van een steekproef heeft de administratie kunnen vaststellen dat het internationale magazine *The Bridge* zowel in het Nederlands als in het Engels door een studiopresentatrice wordt gepresenteerd. Van de vier uitgezonden reportages waren er drie in het Nederlands, met Engelstalige ondertitels. De interviews werden hoofdzakelijk in het Engels afgenomen als het niet-Nederlandssprekenden betrof – er was bijvoorbeeld een reportage over Wenen -, maar steeds met Nederlandstalige ondertitels. De vierde reportage werd in het Engels becommentarieerd, met Nederlandstalige ondertitels.

Het gaat hier om uitzendingen die zich eventueel tot een meertalig publiek richten, namelijk tot de Engelstaligen in Brussel. Dit gebeurt ofwel door Nederlandstalige uitzendingen met Engelstalige ondertitels ofwel door Engelstalige programma's met Nederlandstalige ondertitels. Uit die steekproef blijkt dat *The Bridge* niet als een louter anderstalig programma naar voren kan worden geschoven en dat uw eerste punt van kritiek bijgevolg ongegrond is.

Ik kom nu tot het tweede punt. De regionale omroepen streven er in hun eigen programma's naar de uitdrukkingmogelijkheden van de plaatselijke bevolking te ontwikkelen en haar deelname eraan aan te moedigen. U maakt melding van een bevraging tijdens de ronde van de Gemeenschapscentra, waaruit blijkt dat het grootste deel van de Brusselse Vlamingen van oordeel is dat TV Brussel helemaal niet de uitdrukking is van wat de plaatselijke bevolking wenst en dat men veel te veel Franstaligen en anderstaligen aan het woord laat komen.

Uit het verslag van 7 oktober 1996 van de ronde van de Gemeenschapscentra – dat is de Raad voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie -, blijkt echter dat TV Brussel als heel positief wordt ervaren. De rondvraag leert dat men van oordeel is dat de kwaliteit van de programma's hoogstaand is, vooral in vergelijking met die van *Télé Bruxelles*. Dit is mijn antwoord op het eerste deel van uw opmerking.

Wat het tweede deel betreft, is het juist dat er veelvuldig wordt opgemerkt dat er onvoldoende Nederlandstaligen worden geïnterviewd. Tijdens de vergadering van de Open Adviesraad van TV Brussel van donderdag 26 september 1996 werd over deze te hoge frequentie van anderstalige interviews geïnterpelleerd. De hoofdredacteur heeft toen

geantwoord dat slechts een vijfde van de magazine- en nieuwsinterviews in het Frans werden afgenomen.

Onze administratie is onlangs overgegaan tot de visionering van twee uitzendingen van TV Brussel, namelijk de uitzendingen van 11 juni 1997 en 12 juni 1997. Hierbij werd vastgesteld dat in beide gevisioneerde nieuwsuitzendingen één kort interview in een andere taal dan het Nederlands werd afgenomen. Het ging om een interview met een Portugese zangeres, naar aanleiding van een concert in Brussel. Het lijkt me moeilijk denkbaar om een Portugese zangeres in het Nederlands te interviewen.

Tijdens het filmmagazine van 11 juni 1997 werd een interview in het Frans afgenomen met de Brusselse Franstalige cineaste Anne Lévy Morel, dat tweeënhalve minuut duurde, naar aanleiding van haar film *Le Rêve de Gabriel*. Het interview werd eveneens in het Nederlands ondertiteld. Tijdens het filmmagazine werden ook nog fragmenten vertoond van niet-Nederlandstalige speelfilms die momenteel in de bioscoop spelen. Ik heb maar twee punten aangehaald, maar we kunnen zo voortgaan. Men kan een Portugese zangeres bijvoorbeeld moeilijk in het Nederlands interviewen en als men een Brusselse Franstalige cineaste interviewt, geeft men dat gesprek in het Frans weer, maar wel met Nederlandstalige ondertitels.

Uw derde punt had betrekking op de deontologie. De wetgeving zegt op dat vlak dat de journaals moeten beantwoorden aan de gangbare normen inzake de journalistieke deontologie, met waarborgen voor onpartijdigheid. De Geschillenraad is hiervoor bevoegd, en tot op heden heeft die raad amper zes klachten ontvangen in verband met de journalistieke deontologie in nieuwsprogramma's en de niet-discriminaties in de andere programma's. Geen enkele van die klachten had evenwel betrekking op TV Brussel.

Wat uw vierde punt betreft kan ik u medelen dat de algemene vergadering van de regionale omroep representatief wordt samengesteld. Daarbij wordt rekening gehouden met politieke, sociale, culturele, levensbeschouwelijke en regionale criteria. Artikel 59 zegt uitdrukkelijk – en ik citeer : bij de samenstelling van de adviesraad streeft de regionale omroep ernaar representatief te zijn op politiek, sociaal, cultureel, levensbeschouwelijk, etnisch en geografisch vlak. Einde citaat. Het politiek aspect is hier dus een element dat moet worden bekeken in het kader van de representativiteit.

Van Rompuy

Dat is trouwens ook zo opgenomen. Ik heb zelf aan dat decreet meegeschreven. Dat was in 1991, en ik herinner me nog goed dat we toen op een grote eensgezindheid in de commissie konden rekenen. Dat was toen niet zo eenvoudig, rekening houdend met de aanwezigheid van enkele eerbiedwaardige leden waarbij ik nu voorzichtig in de richting van de Volksunie kijk. Na al die jaren vernoem ik hier dan ook graag nog even de heer André De Beul die toen heel verdienstelijk werk heeft geleverd.

Mevrouw Nelly Maes : En langdurig werk !

Minister Eric Van Rompuy : Zelfs indien alleen rekening zou worden gehouden met de politieke representativiteit, impliceert dit niet dat elke politieke partij in de beheersorganen moet zetelen.

Het Vlaams Blok beklagt er zich over niet vertegenwoordigd te zijn in de beheersorganen van TV Brussel. In reactie hierop verwijs ik naar het erkenningsdossier van TV Brussel, waaruit blijkt dat de leden van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie alle Vlaamse politieke fracties hebben uitgenodigd om afvaardigingen aan te duiden en voor te stellen om tot de VZW TV Brussel toe te treden. Uit dat dossier citeer ik : alle fracties, behalve het Vlaams Blok, hebben hier positief op gereageerd. Einde citaat.

Het Vlaams Blok heeft uitdrukkelijk laten weten niet in te willen gaan op de uitnodiging. Ik kan u deze teksten laten bezorgen. Het Vlaams Blok heeft dus bewust de kans laten liggen om in de beheersorganen te worden vertegenwoordigd. Daarom komt uw tussenkomst mij dan ook bijzonder vreemd over.

Uw vijfde punt betrof reclame en sponsoring. De Raad voor Reclame moet toezien op inbreuken op de betreffende wetgeving. In haar rapport staan inderdaad overtredingen vermeld, zowel ten aanzien van VTM als ten aanzien van bepaalde regionale omroepen. Dat is inderdaad correct, maar precies bij TV Brussel zijn bij een laatste steekproef geen overtredingen op andere dan streekgebonden reclame vastgesteld.

Mijnheer Lootens, dit heeft natuurlijk te maken met het feit dat er in Brussel enorm veel ondernemingen en adverteerders gevestigd zijn op wie wij, vermits zij hier hun hoofdzetel hebben, het begrip streekgebonden reclame moeilijk kunnen toepassen. Dit ligt in een regio zoals de Westhoek helemaal anders.

Ik kan u nu wel al zeggen dat wij in het nieuwe reclamedecreet het artificiële onderscheid tussen streekgebonden en niet-streekgebonden reclame zullen laten vallen na de opheffing van het reclamemonopolie van VTM. Maar zelfs nu zijn er op dat vlak geen overtredingen vastgesteld, omdat TV Brussel reclame uitzendt voor producten van bedrijven die hun hoofdzetel in Brussel hebben. Die bedrijven kunnen hier inderdaad veel ruimer rekruteren dan bij andere regionale omroepen. Onze eigen administratie heeft trouwens bij een recente controle geen enkele overtreding op dat vlak kunnen vaststellen.

Bij TV Brussel kunnen dus geen zichtbare overtredingen worden vastgesteld. Misschien worden hier en daar wel kleine inbreuken gepleegd, maar ik kan mijn administratie moeilijk de opdracht geven elke minuut van de uitzendingen en programma's te volgen. Er is wel iemand die regelmatig moet controleren of de films niet worden onderbroken en dergelijke meer, maar we mogen ook niet vervallen in het andere uiterste.

Ik zie hier nu wel staan dat door de administratie toch een overtreding is vastgesteld. Maar deze inbreuk gebeurt dan duidelijk minder dan elders en we zullen de regelgeving trouwens ook aanpassen.

Mevrouw de voorzitter, ik denk hiermee een technisch antwoord gegeven te hebben op de vragen, zonder daarbij in te gaan op de andere beschouwingen.

De voorzitter : Het was inderdaad een technisch antwoord.

De heer Lootens heeft het woord.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Mijnheer de minister, wat mijn eerste punt – de anderstalige uitzendingen – betreft, beschouwt u The Bridge plot-seling niet langer als een anderstalige uitzending. In uw antwoorden op schriftelijke vragen was dat in het verleden nochtans wel het geval.

U hebt natuurlijk niet het geluk in Brussel te moeten wonen, en gelukkig voor u kunt u in Zaventem The Bridge niet volgen.

Minister Eric Van Rompuy : Mijn schoonvader woont in Brussel.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Dan komt u waarschijnlijk de zondagavond wel eens naar Brussel, en dan zult u zelf kunnen vaststellen dat dit

Lootens-Stael

programma voor een Brusselse Vlaming bijzonder ergerlijk is. U hebt gelijk als u zegt dat het programma in beide landstalen wordt gepresenteerd, maar voor de Vlaamse kijker is het blijkbaar evident dat het Nederlands pas op de tweede plaats komt. Eigenlijk doet men voor de Vlaming niets meer dan vlug en in het kort herhalen wat reeds werd gezegd. Die Vlaming krijgt dan het gevoel te mogen meekijken als tweederangsburger.

Het spijt me dus enorm dat u dit programma niet langer beschouwt als een anderstalig programma, hoewel ik het persoonlijk zo ervaar. Uw administratie zou eens moeten nagaan wat de kijkcijfers bedragen voor dat programma, specifiek vanuit de hoek van de eurocraten. De resultaten van dat onderzoek zouden mij ten zeerste interesseren.

Ik zou dus concreet willen weten hoeveel eurocraten in dat programma geïnteresseerd zijn, en voor hoeveel eurocraten dat programma in leven moet worden gehouden tot grote ergernis van de Brusselse Vlamingen die het elke zondagavond op hun scherm krijgen.

Wat het tweede punt betreft, hebt u geciteerd uit het verslag van de VGC over de ronde van de Gemeenschapscentra. U was echter niet volledig. Ook ik was misschien niet volledig, dus laten we voor alle eerlijkheid zeggen dat we allebei gelijk hebben.

Uit dat verslag blijkt dat 15 van de 22 gemeenschapscentra klachten hebben geformuleerd zijn met betrekking tot anderstalige interviews en dies meer. Mijnheer de minister, u stelt een en ander wel wat al te karikaturaal voor door een Portugese zangeres te vermelden. Iedereen weet wel dat dergelijke interviews nu eenmaal niet in het Nederlands kunnen verlopen.

Ik heb het echter vooral over de straatinterviews die over allerhande onderwerpen worden afgenomen. Ik herinner mij bijvoorbeeld de uitzending over de Bancontactautomaten die het in Brussel op Pinkstermaandag lieten afweten. Men heeft toen een aantal interviews afgenomen op het de Brouckèreplein. Daarbij is men erin geslaagd welgeteld één bejaarde Vlaamse dame voor de microfoon en camera te halen. De overige zeven of acht geïnterviewden waren allemaal Franstalig.

U zult het dus wel met mij eens zijn als ik zeg dat het bijzonder storend is indien een Brusselse Vlaamse zender er niet in slaagt in Brussel Vlamin-

gen te vinden voor een gewoon straatinterview. Het zou verkeerd zijn deze zaak te willen oplossen door ze als banaal voor te stellen.

Ik kan aannemen dat uw administratie niet permanent naar TV Brussel kan zitten kijken. Conclusies trekken op basis van het visioneren van twee dagen uitzending, lijkt mij echter geen echte staalkaart van wat er werkelijk aan de hand is.

Wat de deontologie betreft, verwijst u naar de Geschillenraad. Maar wie kent die Geschillenraad? Degenen die hier rond de tafel zitten kennen die, maar het grote publiek kent die raad toch niet. Ik denk dat de cijfers die ik in dit verband heb gegeven, heel duidelijk zijn. Die cijfers slaan niet op twee dagen, maar op een volledige maand. Ik ben bereid die oefening nog eens over te doen over een periode van een half jaar. Ik ben er zeker van dat ik over twee jaar tot dezelfde conclusies zal komen.

Het vierde punt betreft de statutenwijziging. U hebt niet geantwoord op de vraag of deze statuten geldig zijn.

Minister Eric Van Rompuy : Ik moet dit nakijken. Normaal gezien moeten deze statuten worden meegedeeld aan de Mediaraad. Er wordt dan nagegaan of ze conform het decreet zijn. De statuten moeten niet worden goedgekeurd.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Ze zijn in elk geval niet verschenen in het Belgisch Staatsblad. Dit zou ten vroegste in de maand september gebeuren.

Minister Eric Van Rompuy : Ik zal die zaak bekijken, mijnheer Lootens.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Ik zou u ook willen vragen om artikel 8, paragraaf 2, dat duidelijk ingaat tegen de geest van het decreet en dat erop gericht is om mensen volledig willekeurig te weren uit de raad van bestuur, te laten schrappen. Ik hoop dat u hiervoor de nodige stappen zult ondernemen en dat u contact zult opnemen met TV Brussel. Ik neem aan dat u ze daartoe niet kunt dwingen, maar u kunt wel de vraag stellen.

Minister Eric Van Rompuy : De artikelen 8 en 5 bepalen dat elke wijziging in de raad van bestuur en de algemene vergadering van de regionale omroep, moet worden meegedeeld aan de Vlaamse Mediaraad en aan de Vlaamse regering. Het decreet vermeldt echter niets over statuten.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Het is toch niet verboden dat de minister contact opneemt met de raad van bestuur om te vragen dat artikel 8, paragraaf 2, dat bepaalt dat de raad van beheer willekeurig en naar eigen goeddunken leden kan schrappen uit de raad van bestuur, zou worden verwijderd.

Minister Eric Van Rompuy : De samenstelling van de raad van bestuur wordt gedeeltelijk bepaald in het decreet.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Er is echter een deel van artikel 14 geschrapt, namelijk dat waar wordt bepaald dat 11 van de 22 vertegenwoordigers van de raad van bestuur worden aangeduid door de Vlaamse fracties van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Er werd aan een aantal artikels geprutst met als doel om, na goedkeuring door het Vlaams Blok omdat het niet anders kan, het Vlaams Blok op arbitraire wijze onmiddellijk opnieuw te weren. Daarom vraag ik u om contact op te nemen met TV Brussel opdat paragraaf 2 van artikel 8 uit de statuten zou worden geschrapt. Het zou in elk geval een stap voorwaarts betekenen.

U haalt een zeer oude koe uit de gracht wanneer u zegt dat de vertegenwoordigers van het Vlaams Blok in de VGC destijds niet zijn ingegaan op de vraag om deel uit te maken van de raad van bestuur. De reden hiervoor moet worden gezocht in het feit dat men toen verplicht was om de idee van de multiculturele maatschappij te onderschrijven. Men kan ons toch niet kwalijk nemen dat we dit niet wensen te doen omdat dit niet in overeenstemming en zelfs tegenstrijdig is met ons programma.

De heer Carl Decaluwé : U hebt in uw toelichting gezegd wel pluralistisch te zijn.

De heer Dominiek Lootens-Stael : Er is een verschil tussen pluralistisch zijn en een fervent aanhanger zijn van de multiculturele maatschappij, mijnheer Decaluwé. Het is blijkbaar de gewoonte in Brussel om stelselmatig naast de normale voorwaarden ook ideologische voorwaarden op te leggen om te kunnen toetreden tot bestuursorganen, zelfs indien men er volgens het decreet recht op heeft. Dit was eveneens het geval bij TV Brussel. Men heeft dan later de passage over de multiculturele samenleving uit de statuten verwijderd. Nu speelt men dit spelletje opnieuw om mensen op arbitraire wijze te kunnen weigeren. Ik hoop dan ook dat u zult vragen om deze passage uit het decreet te verwijderen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de houding van de Vlaamse regering met betrekking tot herziening van de Europese richtlijn "Televisie zonder grenzen"

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Decaluwé tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de houding van de Vlaamse regering met betrekking tot herziening van de Europese richtlijn "Televisie zonder grenzen".

De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer de minister, geachte collega's, op 10 juni jongstleden werd door het Europees Parlement, na 16 maanden van onderhandelingen met de Ministerraad en de Europese Commissie, een akkoord bereikt over de herziening van de richtlijn TV zonder grenzen van 1989. Ik zal niet uitweiden over de geschiedenis en de knelpunten, maar ik zou toch willen weten welke houding de Vlaamse regering daaromtrent heeft aangenomen. De problematiek van grote sportwedstrijden en culturele evenementen is lang een twistpunt geweest tussen de Europese Raad en het parlement. Nu is er een overeenkomst die het mogelijk maakt dat de lidstaten een lijst opstellen van evenementen – vooral sportwedstrijden maar ook culturele gebeurtenissen – die toegankelijk moeten blijven voor het grote publiek. Ze moeten ook maatregelen treffen om de lijsten te respecteren. TV-zenders die exclusieve rechten verwierven, zullen verplicht zijn de wedstrijd ongecodeerd uit te zenden of de beelden door te verkopen aan de algemene zenders. De Europese Commissie heeft de uitdrukkelijke rol van scheidsrechter toebedeeld gekregen bij eventuele geschillen. Ik geef hierbij het actuele voorbeeld van het tennistoernooi in Wimbledon. Wanneer het Verenigd Koninkrijk, Wimbledon niet in zijn lijst opneemt, maar Frankrijk wel, dan mag een Britse betaalzender de uitzendrechten kopen en gecodeerd uitzenden. Wanneer een Franse openbare of privé-zender de rechten voor tenniswedstrijden koopt, dan moet hij deze ongecodeerd uitzenden voor het Franse publiek. Ik denk dat de Europese Ministerraad en het Europees Parlement hiermee een belangrijke stap voorwaarts hebben gezet.

Decaluwé

Naar aanleiding van de eerste lezing in de Ministerraad heb ik vernomen dat België zich over een aantal punten heeft onthouden. Mijn vraag is dan ook wat de oorzaak hiervan is. Wanneer er geen overeenstemming is tussen de drie gemeenschappen – de Vlaamse, de Franse en de Duitstalige – is de lidstaat België verplicht zich te onthouden bij de stemming op de Ministerraad. Dit heeft zich voorgedaan bij de eerste lezing.

Ik vraag me nu af welke houding België heeft aangenomen bij de tweede lezing en de uiteindelijke goedkeuring. Ik zou hierover een aantal concrete vragen willen stellen. Op welke punten bereikten de drie gemeenschappen geen gemeenschappelijk standpunt met betrekking tot de TV-richtlijn en welke argumentatie werd gebruikt en verdedigd vanuit Vlaanderen ?

Er heeft zich een hele discussie ontsponnen inzake de installatie van anti-geweldchips in nieuwe televisietoestellen. Dit staat niet in de richtlijn vermeld. Men heeft blijkbaar afgesproken dat de Europese Commissie een onderzoek zal doen naar de mogelijkheden om het ouders of verzorgers gemakkelijker te maken te controleren naar welke programma's bijvoorbeeld minderjarigen kunnen kijken. Welke houding nam Vlaanderen aan in verband met de anti-geweldchip ?

Een derde vraag, mijnheer de minister, handelt over het zogenaamde evenementenbesluit. Dat besluit is voldoende bekend bij de commissarissen. Dat besluit zorgt ervoor dat ook in Vlaanderen omroepen geen exclusieve uitzendrechten mogen verwerven. De lijst van evenementen waarop dat besluit van toepassing is, kan vandaag nog worden aangepast. Het akkoord dat op Europees vlak zal worden afgesloten zal mijns inziens het Vlaamse evenementenbesluit nog versterken. Welke evenementen zouden er, op basis van de Europese overeenkomst, kunnen worden opgenomen in de Vlaamse lijst ? Die evenementenlijst kan tot 11 juli worden aangepast. Als dat niet gebeurt, dan moeten er in de loop van het volgende jaar wellicht aanpassingen gebeuren.

Ten vierde, welke sanctie kan de minister treffen als het evenementenbesluit in Vlaanderen niet wordt gerespecteerd ? Deze vier vragen vloeien voort uit de herziening van de Europese richtlijn Televisie zonder grenzen.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, in mijn antwoord zal ik achtereenvolgens de problematiek van de geweldchip, het evenementenbesluit en ten slotte de algemene vraag over de stemming inzake de richtlijn behandelen.

De invoering van de geweldchip was door het Europees Parlement, in de vorm van een amendement, voorgesteld. De drie gemeenschappen hebben daarover elk een mening ; maar de combinatie van die meningen moeten resulteren in één enkele, Belgische houding. De Belgische houding daaromtrent was affirmatief, maar de besprekingen tijdens de voorbereidende vergaderingen van de werkgroep ad hoc resulteerden niet onmiddellijk in de overeenkomst om de installatie van de V-chip te verplichten. De mogelijkheden om minderjarigen te beschermen tegen programma's die hen kunnen schaden, zijn uitgebreid. Daarom werd in de Raad een consensus bereikt omtrent het voorstel om aan de commissie de opdracht te geven samen met de lidstaten een onderzoek in te stellen naar aanvullende technische middelen ter bescherming van minderjarigen.

Het is immers een feit dat op technisch vlak minderjarigen vaak handiger zijn dan hun ouders. Blijkbaar kunnen ze moeiteloos de werking van de V-chip neutraliseren. Bovendien is het zo dat dergelijke oplossingen op zichzelf het probleem niet wegnemen. De verspreiders van beeldmateriaal dat schadelijk is voor minderjarigen leveren in dat geval geen enkele bijdrage. Uiteindelijk is het de consument – de kijker – die zijn verantwoordelijkheid moet opnemen. Beide overwegingen leidden ertoe dat deze optie niet behouden bleef.

Men zoekt op dit moment dus naar nieuwe oplossingen. Het gemeenschappelijk ingenomen standpunt van de Raad voorziet wel in bijkomende bescherming van minderjarigen op meerdere punten. Ten eerste : het gemeenschappelijk standpunt ter bescherming van minderjarigen tegen telewinkelen – teleshopping – wordt versterkt. In dat verband is een bepaling opgenomen waarbij wordt gezegd dat telewinkelen minderjarigen niet mag aanzetten tot het sluiten van overeenkomsten voor het kopen of huren van goederen en diensten. Minderjarigen mogen dus niet ingaan op teleshopping-activiteiten.

Ten tweede : artikel 21 van de richtlijn breidt de bescherming van minderjarigen in volgende zin uit. Als programma's die schadelijk zijn voor minderjarigen ongecodeerd worden uitgezonden, dan moeten de lidstaten ervoor zorgen dat deze worden

Van Rompuy

voorafgegaan door een akoestische waarschuwing, of dat deze gedurende de hele uitzending een visueel waarneembaar symbool krijgen dat ervoor zorgt dat dit soort van programma's herkenbaar is. Het behoort natuurlijk tot onze taak om dat laatste bij ons gestalte te geven. Ik ben van mening dat het om een belangrijke bepaling gaat, die overigens in een aantal lidstaten al in werking is.

Toevallig was ik veertien dagen geleden in de VS. Deze problematiek werd ook door de verantwoordelijken van een station zoals NBC als een probleem ervaren. Ook het Amerikaanse publiek vraagt naar instrumenten om minderjarigen te beschermen tegen geweld, maar ook tegen seks.

In verband met het evenementenbesluit kan ik zeggen dat we sedert 1988 in Europees verband de problematiek der uitzendrechten voor evenementen aankaarten. We ijveren voor de beperking van de exclusiviteitsrechten voor de uitzending van belangrijke evenementen. Tot vandaag bekwamen we enkel een niet-afdwingbare aanbeveling van de Raad van Europa. Verder zijn er een artikel in de Europese conventie met betrekking tot grensoverschrijdende televisie, en een resolutie van het Europees Parlement over de uitzending van sportrechten beschikbaar.

In allerlaatste instantie is – mede door de inspanningen van het Europees Parlement – een nieuw artikel 3a ingevoerd. Dat artikel moet bescherming bieden tegen de neiging van bepaalde betaalzenders om de rechten van belangrijke evenementen te verwerven. Het nieuwe artikel 3a heeft drie delen. De eerste paragraaf bepaalt dat lidstaten maatregelen kunnen nemen om te verzekeren dat omroepen die onder hun bevoegdheid vallen, geen belangrijke evenementen op een exclusieve basis uitzenden, omdat daardoor een belangrijk deel van de bevolking niet in staat zou zijn om deze evenementen te volgen. In de tweede paragraaf is bepaald dat lidstaten dergelijke maatregelen aan de Europese Commissie moeten voorleggen. Ik denk dan bijvoorbeeld aan Vlaanderen dat het evenementenbesluit heeft ingevoerd. De commissie zal dan nagaan of de maatregel conform het Europees recht is, en meer bepaald voldoet aan de principes van pluriformiteit van informatie.

De derde paragraaf gaat veel verder. Daarin wordt aan de lidstaten de verplichting opgelegd om ervoor te zorgen dat de omroepen die onder hun bevoegdheid vallen geen evenementen uitzenden op een exclusieve basis, zodat een belangrijk deel

van de bevolking in een andere lidstaat zou verhinderd worden om de uitzendingen van de evenementen te volgen. Het gaat om evenementen die door de lidstaten worden beschouwd als zijnde van groot belang voor de maatschappij. In een overweging wordt verduidelijkt dat het gaat over bijzondere evenementen die een algemeen publiek van een lidstaat moeten bereiken. Men heeft evenwel geen concrete voorbeelden gegeven. Dat is natuurlijk de grote zwakte van zo'n tekst. Wel wordt in een overweging verklaard dat het gaat om gebeurtenissen zoals de olympische zomer- en winterspelen, de wereldbeker voetbal en de Europese kampioenschappen voetbal. De huidige evenementenregeling voldoet volledig aan deze voorwaarde.

Wat de sancties betreft, kan ik u het volgende meedelen. Als de regionale, betaal- of doelgroepomroepen het evenementenbesluit niet naleven door toch exclusieve contracten af te sluiten, dan zijn deze contracten waardeloos. Volgens de bepalingen van het evenementenbesluit zijn VTM en BRTN gerechtigd om de in het besluit vermelde evenementen uit te zenden. Ik geef een voorbeeld. Als Filmnet toch Milaan-San Remo heeft uitgezonden, dan is dat omdat de BRTN het niet verantwoord vond om veel te hoge uitzendrechten te betalen.

Bij de stemming over de richtlijn hebben we ons onthouden. We hadden een aantal prioriteiten vastgelegd, waarvan er een aantal niet werden weerhouden in die richtlijn. Het gaat onder meer over de vestigingsclausule. We hadden een veel striktere bepaling gewild. In het kader van de discussie over de vraag of VT4 een Britse dan wel een Vlaamse zender zou zijn, zijn we van oordeel dat die clausule te vaag is gedefinieerd. De enge definitie van omroep, het niet-opnemen van de nieuwe audiovisuele diensten in de richtlijn, en het feit dat zelf-promotienetten andere vormen van reclame kunnen uitzenden, zijn niet-weerhouden bekommernissen die wel zijn opgenomen in de notulen van de Raad. We hebben ons daarom onthouden, en niet omwille van discussies tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap.

Nog een laatste punt. Ik denk dat we wel een positieve bijdrage hebben kunnen leveren aan het Verdrag van Amsterdam, in de marge waarvan een protocol in verband met de publieke financiering van de openbare omroep werd goedgekeurd. Dat lijkt me een heel belangrijk element. U herinnert zich de discussie en het feit dat men dit zeer eng begon te interpreteren, waardoor de publieke financiering van de omroep in vraag is gesteld.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Mevrouw de voorzitter, ik heb geen aanvullende vragen. Ik dank de minister voor dit uitgebreid antwoord. Mocht dit haalbaar zijn, dan wil ik vragen dat de uiteindelijk goedgekeurde richtlijn aan de commissieleden wordt bezorgd. Deze zal immers op meerdere vlakken een belangrijke weerslag hebben op de toekomstige mediawetgeving in ons land.

Minister Eric Van Rompuy : In verband met ons decreet van het najaar, het zogenaamde reclamedecreet of het Van Thillo-decreet of hoe moet ik het noemen...

De heer Leo Delcroix : Het chantagedecreet.

Minister Eric Van Rompuy : Die polemiek wil ik nu niet opnieuw openen. Deze woorden zijn voor uw rekening, mijnheer Delcroix.

We zullen proberen zoveel mogelijk elementen van die richtlijn op te nemen wanneer we in het najaar dat zeer belangrijke reclamedecreet bekijken. Over het Vlaams commissariaat voor de Media dat van start gaat, hebben we nu ook de adviezen van de Raad van State ontvangen. Deze adviezen stellen ons in staat het decreet op een aantal punten aan te passen, maar we zullen het decreet zeker nog voor de vakantieperiode kunnen indienen.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Ik ben erg geïnteresseerd in een chip die reclame uitschakelt, naar analogie met de door ons gepropageerde stickers om op de brievenbussen te kleven en die verzoeken geen reclame in de bus te deponeren. Nu moet ik telkens weer naar de radio hollen om die onzin uit te schakelen. Het wordt me immers niet gevraagd : het wordt aan mijn oor en – wanneer ik een televisiezender inschakel die veel reclame uitzendt – aan mijn blikveld opgedrongen. Bestaat iets dergelijks ?

Minister Eric Van Rompuy : Ik weet het niet.

Mevrouw Nelly Maes : Als er een chip bestaat tegen geweld, dan moet een chip tegen reclame toch veel gemakkelijker te produceren zijn.

Minister Eric Van Rompuy : Ik zal laten onderzoeken of dat technisch kan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

[...]

– *De vergadering wordt gesloten om 16.15 uur.*
